

EKSTERN PRESISJON

Hegel har lagt en slagplan: Putte forforsterkeren P2A og effektforsterkeren H2A innunder samme panser og mate på med enda mer kraft! Resultatet er den splitter nye integrerte H200. En solid kar på 2 x 200 watt, som både kan massere jazzhertet og dunke til i rockestua. Dette er definitivt en ny favoritt i prisklassen!

Tekst Geir Nordby
Foto Hegel

FAKTA:

- 2 x 200 watt RMS, 8 ohm
- Dobbel mono
- Doble, forfylte høyttalerterminaler
- To forforsterkerutganger
- Ubalansert RCA og balansert XLR
- Sølv utførelse
- 22 kg
- **Kr 19.995**

Utviklingen på hi-fi-fronten har kommet langt. Så langt faktisk at en forsterker til 20.000 kroner kan låte bedre enn en som for fem år siden kostet det dobbelte og vel så det. Når nå Hegel endelig har lansert sin integrerte H200, er det grunn til forventning. Mitt første møte med den norske produsenten var nettopp med en integrert forsterker i slutten av 2001, den da splitter nye H1. Hegels første og til nå eneste integrerte forsterker.

Mye har skjedd siden den gang, og Hegel har oppgradert produktene over hele linja. Men H200 er det mest spennende produktet av dem alle. Her har nemlig konstruktør Bent Holter tatt forforsterkeren P2A og effektforsterkeren H2A og stappet dem innunder samme panser. H200 har fått enda litt mer kraft, og Bent hevder at ny teknologi har ført til at den integrerte forsterkeren ble så bra at han måtte oppgradere sine dyrere produkter med samme teknologi.

200 saftige watt per kanal har den fått og ny digital styring som blant annet gjør at man endelig kan velge kildeinngang med fjernkontrollen – inntil nå bare tilgjengelig på forforsterkeren P4A. Den koster 20.000 kroner alene.

H200 er en gjennomført forsterker med kostbar teknologi og toppkvalitets komponenter, men er likevel meget aggressivt priset. Jeg prøver ikke å si at 20.000 flak er billig, på ingen måte. Men hvilke andre integrerte forster-

kere med like mye kraft finnes det - foruten dem med en bråte kompromisser? Andre high-end-produsenter tar både 30, 40 og 50.000 kroner for sine bidrag. Av dem som virkelig har imponert meg til rundt 20.000 kroner, kan jeg komme på merkenavnene T+A, AVI og Cayin.

Oppbygning

Hegel H200 er en dobbel mono forsterker og er ganske spesielt bygget opp. Den har tre separate forsterkertrinn for hver kanal, mot normalt to. Effektforsterkertrinnet er nemlig delt opp i to separate blokker, for minst mulig intern påvirkning mellom disse. Det er store strømmen som sirkulerer i utgangstrinnet, og ved å separere forsterkerblokkene unngår man ugagn fra disse strømmene. Etter forforsterkertrinnet går signalet dermed først igjennom en spenningsforsterker, som er første trinn i effektforsterkertrinnet. Deretter vandrer det videre gjennom strømforsterkeren, siste trinnet før høyttalerutgangene.

Balansert?

Forsterkeren har både balanserte og ubalanserte innganger. Det er likevel viktig å påpeke at linjetrinnet i H200 er ubalansert. Et fullbalansert signal fra f.eks. min egen Hegel CDP2A med innebygget BASE-demping gjøres til ubalansert elektronisk, da konstruktør Bent Holter mener at det omtrent er umulig å få de to lederne i et oppdelt, balansert signal til å bli helt

like. Dermed er det bedre å gjøre signalet ubalansert etter inngangstrinnet. H200 leveres kun i utførelse av sølv, så de med koksgrå Hegel-produkter må tåle en fargemessig umake. Men forsterkeren er fin å se på. Symmetriske og flotte former, og vekten er på tillitvekkende 20 kilo. Det vi savner, er flere innganger. Den har bare to ubalanserte og en balansert inngang i tillegg til en «home theater bypass»-inngang. Denne forbiplanter volumkontrollen og kliner til med full guffe slik at man kan bruke den som effektforsterker til frontkanalene i hjemmekinoen.

Lydopplevelsene

Kvasibalansert til tross, H200 låter eventyrlig på nesten alle måter. Hør bare på Sarah McLachlans «I Will Remember You»! Fantastiske falsetter og et naturtro og åpent lydbilde. Den gjør en fantastisk jobb med Pioneers high-end berylliumhøytalere S-1EX. Dens supernaturlige og utilsørte klangbalanse gjør at den passer de aller fleste høytalere. Man kan justere lydkarakteristikken med valg av høytalere, for H200 er nærmest usminket i klangen. Så enten man liker elektrostater, horn eller høytalere med det vanlige, dynamiske prinsippet, stiller H200 opp med bjeller på!

Førsteintrykket forteller at forsterkeren har mer skyv i bassen og tegner et åpnere og mer velplassert lydbilde enn flerkanal-effektforsterkeren Cinenova Grande fra Earthquake

med PS Audio GCP-200 forforsterker. Og da snakker vi om 300 watt mot Hegels 200.

Jeg opplever forsterkeren som mer vellydende med XLR-kabler enn RCA, til tross for at signalet gjøres ubalansert før forsterkertrinnet. Med Synergistic Researchs aktivt skjermede Alpha Sterling-kabler har lydbildet en dybde på høyde med favoritten AVI S21MI. Hegel har også mye luft i toppen slik at cymbalene og Sarahs stemme kiler bak i øregangen.

Hegel har enda mer kрут i bunnoktavene enn jeg er vant til. Min favoritt AVI S21MI har heller ikke like mye kraft her, hvilket sier litt, for AVI er ikke akkurat pinglete i bassen. Den er bare litt slank i dybbassen, mens Hegel er mer hardtslående og rocka og spriter opp fundamentet i bassgitarens dypeste toner. Hva som er best, er smak og behag, men selv har jeg problemer med å bestemme meg. Jeg tror faktisk jeg holder en knapp på Hegel.

H200 plasserer instrumentene mye bedre enn den mindre og rimeligere H1. Perkusjonslagene vandrer over hele linja, både i bredden og dybden, og musikken kommer til live. Ani DiFranco er en djevel på gitaren, og takket være stor dynamikk på platene kan man høre lavmælt småspilling mellom de kraftige anslagene. H200 får frem denne småklimpringen bedre enn de aller fleste andre forsterkere til prisen, og i tillegg oppfører den seg harmonisk og «myk» slik at den alltid vil være musikalsk. Noen forsterkere har detaljer og dynamikk til

tusen, men kan være kalde og kliniske i klangen. Ikke H200. Den låter mykere enn jeg har hørt fra tidligere Hegel-produkter, men uten at det går utover dynamikken. Vanskelig å forklare, men forsterkeren har den X-faktoren som vipper den ut av matematikken og over i musikken. At Hegel H200 har nok av muskler, viser den nye plata fra Blackalicious, «The Craft». Låta «Rhythm Sticks» pumper løs med tøffe, men luftige rytmer, og stemmen til rapperen Gift of Gab har sjelden vært så tydelig og samtidig full av testosteron. Så, ja, H200 kan også være en ekte partyløve!

Konklusjon

Her er en forsterker som kan tilfredsstille alt og alle. Den er kraftig nok til å drive store, tunge høytalere uten å kalle på «kjære mor», samtidig som den er «snill» nok til å ta hånd om både lavmælt musikk og dundrende klassiske orkestre med silkehansker. Den kan slå voldsomt hardt eller være myk som fløyel.

Hegel H200 har liksom mer av alt enn jeg er vant til, og forsterkeren er såpass lineær at det blir vanskelig å trekke frem åpenbare styrker eller mangler. Nøytral til tusen, musikalsk og energisk. Men de som kjenner meg, veit at jeg aldri sier nei takk til enda mer kraft når det først låter så bra. Da må man eventuelt opp på forsterkerkombinasjonen P4A og H4A, som gir 270 watt per kanal og sjukt med strømrresurser. Prisen er tredobbel... □

